

Budapestre vonatkozó ujságék

Osztályozás

027.4

Szerző:

Cím:

A könyvtár új életünk minden területén segíti munkánkat

Forrás:

Világosság
Budapest 1951. VI. 19

Idő:

v. 1951

Személy:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fűz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest nyomda NV., Közp. városbáza

A könyvtár új életünk minden területén segíti munkánkat

A dolgozók válaszai a Szabó Ervin Könyvtár kérdőíveire

A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár a szovjet könyvtárak példája nyomán kérdőíveket bocsátott ki, hogy segítségével hívja az olvasókat munkája megjavítására. A beérkezett válaszok nagyrésze visszatükrözi a könyvtár és az olvasó bensőséges, új viszonyát, a budapesti dolgozóknak a könyvtár iránti, egyre növekvő érdeklődését. Kiderül a válaszokból az is, hogy a Szabó Ervin Könyvtár fiókjait leginkább diákok, háziasszonyok, kisiparosok és értelmiségiek veszik igénybe, üzemi munkások — tekintettel arra, hogy legtöbb üzemünknek saját könyvtára van — csak akkor fordulnak meg ezekben a könyvtárakban, hogy ha szakkönyveket keresnek. Jedlovski János mintakészítő, ezt írja: „Erzésem szerint igen kevés üzemi dolgozó veszi igénybe a területi könyvtárakat. Például a mi üzemünkben (EMAG) egyedül én vagyok tagja a Szabó Ervin Könyvtárnak.” Bizám György matematikus felveti, hogy „fizikai dolgozók jelenleg csekély részét teszik ki a könyvtár olvasóinak, ezért propagálni kellene az üzemekben a Szabó Ervin Könyvtárat is.”

Hiányzanak a munkásolvasók

Az olvasók tehát érzik, hogy a Fővárosi Könyvtár olvasógardájában is el kellene foglalnia helyét az üzeme-

zőknek. Az egyik válaszból az is kiderül: nemcsak a kellő üzemi propaganda hiánya okozza, hogy egyelőre kevés a munkásolvasó. Katz József XIII. kerületi elektroműszerész azt kéri, hogy

hosszabbítsák meg a látogatási időt, vegyék figyelembe, hogy a munkások délután sokszor öt-hat óráig dolgoznak és mire kijönnek munkahelyükről, zárva találják a könyvtárat.

Máté János XX. kerületi segédmunkás pedig azt indítványozza, hogy „vasárnap délelőtt is legyen nyitva a könyvtár, legalább helyszíni olvasásra”.

A válaszok megmutatják azt is, hogy milyen óriási lendítője új életünk minden területének a könyv, a könyvtár. A középiskolások írják, hogy a tanulmányaikhoz elírt valamennyi kötelező olvasmányt a könyvtárban szerzik be. „A tanulókori foglalkozásokon együttes felolvasást tartunk a kihozott könyvekből (főként kémiai és fizika) — írja Novák Márk X. kerületi középiskolás diák. Szablyák Ferenc XII. kerületi tanár — egy a feltűnően sok pedagógus-olvasó közül — a nevelők két éves egyéni tanulásához szükséges könyveket a könyvtárban szerezte be.

Egy angyalföldi háziasszony, Magyar Lászlóné, gyermeknevelési problémáira kapott választ, Frang Istvánné pedig leírja,

hogy fiatal korában nem tanulhatott, kilencéves korában már szolgálni ment és most a könyvtár útján próbálja némileg pótolni az elmulasztottakat.

Az olvasók igényei és bírálatá

Íróinknak és kiadóinknak is tájékoztatást adnak a válaszok az olvasók igényeire. Olajos Ede, XIV. kerületi esztergályos például kevesli az útleírást. Binder József hengernyomó azt írja, hogy történelmi nagyjaink életével foglalkozó könyvek hiányoznak nemcsak a könyvtárból, hanem a mai irodalomból is. Ovádi Gábor, XII. kerületi vasesztergályos marxista szempontok szerint értékelő, átfogó világtörténetet szeretne olvasni. Fischer Arthurné, a XIV. kerületből azt kéri az íróktól, hogy „vigyenek több humort írásaikba, mert ezzel nagyban növelnék a művek vonzóerejét”.

A kritika hangja is megszólal a könyvtár és a könyvtárosok felé a válaszokból. Doros Mária bölcsészhallgató azt írja:

„Ha bejön egy öreg néni, hogy valami „szép szerelmes regényt” akar olvasni, nem volna szabad leborongolni és elküldeni egy sztahanovista életrajzával. Ha így bán-

nak vele, bizalmatlan lesz. Az ilyennek haladó hagyományainkat kellene ajánlani.”

Az olvasóknak a könyvtárhoz való jó kapcsolatát a legjobban megmutatja, hogy igen sokan vállalkoznak közvetlen munkára, amellyel segíteni akarják a könyvtárat. Tömegesen vállalkoznak faliújságcikkíráásra, adminisztrációs munkában való segítségre és igen sokan olvasótoborzást vállalnak. Egy irodalomszakos tanár szépirodalmi bibliográfia összeállítását ígéri. Csákány Gábor IX. kerületi úttörő az Ifjúsági Könyvtárban „egy második faliújság szerkesztésére vállalkozik”, az általános iskolások pedig ilyen felajánlásokat tesznek: „bekötöm a könyveket és vigyázok rájuk”.

A kérdőíveken beérkező válaszok megmutatták, hogy az olvasók nagyrésze szereti a könyvtárat és készségesen vállal társadalmi munkát, hogy viszonzza a könyvtár segítségét. Minden azon múlik, hogy a könyvtárosok hogyan tudják hasznosítani az olvasók nagy érdeklődését és segítő szándékát szocialista kultúránk fejlődésének szolgálatába állítani.

„Magyar Nemzet
1951. VI. 17

A Szabó Ervin Könyvtár, 150 költ. lesz.